

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 6 (2701)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 29. maijā

Maksā
2 kap.

Pilnu slodzi tehnikai

Laikam visvairāk rūpju šajās dienās ir mūsu lauku mehanizatoriem. Novēlotās sējas apstākļos vienīgā iespēja ātrāk veikt noteiktos uzdevumus ir tehnikas prasmīga, mērķtiecīga izmantošana. Traktoristi, piekabinātāji, mehāniķi, agronomi šobrīd ir cilvēki, ar kuru pūlņiem saistām mūsu plānus ciņā par šā gada ražām.

Tāpēc ar visu nopietnību jāvērsas arī pret vismazāko neizdarību un neizricību traktoru darba organizācijā. Rajonā tomēr ir vēl kolhozi, kuru vadītāji neapzinās, ka arī neliela traktoru distāve galu galā var cirst ļoti lielus robus saimniecības ekonomikā. Kolhozam «Komjaunietis» Lauku tehnikas rajona nodaļa nāca talkā — atsūtīja palīgā divus kāpurķēžu traktorusus, bet, par nožēlošanu, tos neizmanto ar iespējamo jaudu. Te bieži var redzēt apmēram šādu ainu: no rīta nevar sameklēt traktoristus, kaut gan vajadzētu un varētu strādāt laukos. Izrādās, ka viņus izklīdinājis iepriekšējā dienā lijušais lietus. Neviens te stingri savās rokās nav ņēmis traktoristu vadību, viņus pavīrsi izriko arī kolhoza priekšsēdētājs b. Abļevičs.

Tikai ar kontroles trūkumu var izskaidrot faktu, ka pagājušajā svētdienā, kad pilnā sparā varēja strādāt daudzos kolhoza «1. Maijs» laukos, trīs kāpurķēžu traktori stāvēja neizmanto. Vai tad tas varētu notikt, ja par traktoristu darbu vairāk interesētos kolhoza priekšsēdētājs b. Hailovs un agronom b. Gura? Laikam gan ne! Katra nokavēta stunda ir liels zaudējums.

Darba disciplīna un organizācija arī tehnikas izmantošanā ir un paliek pats svarīgākais panākumu nosacījums. Par to acīm redzami nebija padomājuši kolhoza «Komjaunietis» vadītāji. Tur uz 25. maiju no 376 ha plānotās vasarāju platības apsēti tikai 110 hektāri, nav nobeigta cukurbiešu sēja, gausi stāda kartupeļus. Tāds pats stāvoklis līdzīgi iemeslu dēļ radies kolhozā «Rīts». Arī te no 754 ha vasarāju platības apsēti tikai 257 hektāri. Te, piemēram, bezlietus dienā traktoristi nosēdēja kopsapulcē. Mēs neiebilstam pret kopsapulci saauksānu, bet nevar taču nerēķināties ar to, ka tieši TAGAD JĀIZMANTO BURTISKI KATRA STUNDA RAŽĪGAM DARBAM TIRUMOS. Šajā pašā saimniecībā ne visai sen būvbrigādes vadītājs b. Upenieks bez speciālas atļaujas un apdomas mehanizatoru J. Bikaunieku ar viņam uzticēto traktoru, kam vajadzēja marķēt kukurūzas lauku, norīkoja darbā pie gatera. Tikai ar neapzinīgumu var izskaidrot faktu, ka traktorists Kumpelis atteicās svētdien strādāt. Tā ir visai savāda nostāja laikā, kad lauku laudis netaupa pūlīšus, lai ātrāk nobeigtu sēju. Nevaram šinī gadījumā skatīties pulksteni. Laikam nevar piekrist arī kolhoza «Sarkanā zvaigzne» dažu mehanizatoru praksei, kas izrakstījuši sev atļauju pēc darba laika žūpot. Pienākums pret saviem biedriem, sabiedrisko saimniecību un tautu pirmā plānā izvirza prasību nesavtīgi kalpot kopējai lietai.

Vajag un var aizvērt visas sprāugas, pa kurām varētu ielist neorganizētība, neizdarība. Kolhozā «Strauts» pašā spriegākā laikā posmā mehanizatoriem nav nodots piekabes inventārs. Nav grūti iedomāties, ka šā iemesla dēļ piekabinātājiem nav vairs īstas atbildības par savu agregātu, ka viņiem grūtāk uzkrāt pieredzi savā arodā. Citur arī nav izraudzīti pastāvīgi piekabinātāju kadri.

Par morāliem un materiāliem stimuliem ne mazums atgādināts kolhozu vadītājiem. Tomēr ne visur tos pareizi realizē. Kolhoza «Selga» traktorists b. Zvirgzdiņš lieliski kopj savu traktoru. Tā motors jau četrus gadus nostrādājis bez lielākiem remontiem. Tādu mehanizatoru vajadzētu cildināt, premēt. Bet tas šeit nenotika. Kolhoza mehāniķis b. Klīģis gan sāka rūpēties par viņa apbalvošanu, bet, neatradis valdē dzirdīgas ausis, piekāpās un aizmīrta savu centīgo traktoristu. Varbūt, ka tieši šās nevērības dēļ kolhozā tagad var vērot pavisam pretēju ainu — viens otrs nekopj savu mašīnu ar vajadzīgo uzticību un atbildības sajūtu.

Kolhozos un padomju saimniecībās var atrast daudzus piemērus, kas runā par mūsu mehanizatoru pašreizējām pūlīšiem. Kāpēc gan līdztekus garantētam minimumam neparedzēt vēl speciālu atlīdzību arī par ātrāk un kvalitatīvāk paveikto darbu, iegūto lielāko ražu? Tas mudinās censties. Labāko traktoristu mašīnas taču varētu rotāt ceļojšie sarkanie vimpeļi. Morālie stimuli prasmīgi savienojami ar materiāliem, lai tādējādi kāpinātu mūsu mehanizatoru darba ražīgumu. Par to jābūt nomodā kā saimnieciskiem vadītājiem, tā arī partijas pirmorganizācijām.

Nesen notikusi republikas Lauksaimniecības komitejas sēde uzdeva KRASI UZLABOT TEHNIKAS IZMANTOŠANU, NODARBINĀT TRAKTORUS DIVĀS MAIŅĀS. Lauku tehnikas apvienības rajona nodaļai šās dienas ir īsts operativitātes pārbaudījums. Viņu pienākums ātri novērt mašīnu tehniskos defektus tieši uz tūrma, vajadzības gadījumā organizējot ceļojošo darbnīcu darbu tā, lai tās strādātu cauru diennakti.

MECHANIZATORU PIENĀKUMA, ATBILDĪBAS UN GODA LIETA SĒJAS FRONTES PASĀS PIRMAJĀS RINDĀS IR PARĀDĪT PADOMJU LAUDĪM TIK RAKSTURĪGO VARONĪBAS UN PASAIZLIEDZĪBAS PIEMĒRU.

Teritoriālajā kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldē

Teritoriālās ražošanas pārvaldes darbinieku sanāksmē apspriests jautājums par organizatoriskā darba uzlabošanu kolhozos un padomju saimniecībās. Sanāksmes dalībnieku uzmanības centrā bija inspektora organizatora darbs. Ne visi inspektori organizatori aktīvi palīdz kolhoziem novērst trūkumus, saskatīt perspektīvas. Asi tika kritizēti inspektors organizators b. Paulāns. Viņš samierinājies ar organizatoriskā rakstura trūkumiem kolhozos «Rekords», «Viesīte». Kolhozā «Rekords» lauku pūpu sēklas trūkuma dēļ neapsēja ar tām nevienu hektāru, kaut gan sēkla palika neizmanto. Tuvējā Lones padomju saimniecībā. Viņš maz vēribas pievērst teļu iepirkšanai sabiedrisko saimniecību ganāmpulku papildināšanai. Arī inspektors organizators b. Reliņš vēl nesniedz kolhoziem vajadzīgo palīdzību sējas laikā.

Par savu pieredzi runāja inspektors organizators b. Pušpurs.

Sanāksmē nosprauda pasākumus inspektoru organizatoru darba uzlabošanai.

Sanāksmes darbā piedalījās pārvaldes priekšnieks b. Ungurs, Latvijas Komunistiskās partijas CK partorgs b. Kaļāns, Latvijas PSR Lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministra vietnieks b. Kreiveris.

Ciņa pret nezālēm jāsāk jau sējot

Vairākās saimniecībās rupji pārkāpj agrotehnikas nosacījumus, izsējot netīru sēklu. Kolhozā «Rekords» visi saimniecības rīcībā esošie auzu un mīstru sēklu daudzumi, ko izlieto sējai, ļoti netīri. Viens kilograms auzu sēklas satur 1110 gabalu nezāļu. Minētā kolhoza priekšsēdētājs b. Brodiņš stingri apņēmas sēklu kondicionēt līdz pavasara sējas sākumam. Tomēr pēc visa lielā solījuma iztīrīja tikai 100 centneru miežu, turpretī pārējā sēkla tiek sēta netīra.

Viesītes kolhoza agronomi bb. Zandersons un Kameņrāde pieļāva izlietot sējai 30 centnerus auzu vīķu mīstru, kuru zemas didzības un netīrības dēļ sēklu kontroles laboratorija bija aizliegusi sējai izmantot. Arī sēklu kodināšana šajā kolhozā tiek veikta nepareizi. Sēklas ar kodni sajauc, lāpstojojot uz grīdas. Tādā pašā veidā sēklu kodināšanu izdara arī kolhozā «Dubna». Nav nekādas nozīmes nepareizai sēklu kodināšanai, jo, sajaucot sēklas ar ķīmikālijām, lietojot vienkārši lāpstus, tās nekad vienmērīgi neizdalīsies starp graudiem. Atsevišķi sēklu graudi ar kodni nemaz neaplīps, slimību baktērijas un sēnītes netiks iznīcinātas, bet dažs grauds turpretī ar kodni aplīps vairāk un rezultātā zaudēs didzību.

Viesītes kolhozs aizvadītajā gadā ieguva tikai 6 centneri lielu vidējo graudaugu ražu, bet pašreizējā rīcība liecina par to ka, šādā veidā pārkāpjot agrotehnikas noteikumus, augstas graudaugu ražas nav gaidāmas arī šogad. Arī Neretas padomju saimniecībā

Ravē un retina cukurbietes

Cukurbiešu sēju tuvākās dienās pabeigs Pļaviņu paraugsaimniecība. No plānotajiem 86 hektāriem apsēti 83. Prāvāko platību — 60 hektārus iesējis mehanizators Staņislavs Gabranovs. Pēdējās dienās to sējā un rušināšanā maksimāli izmanto zirgus.

Otrajā un trešajā brigādē ravē un retina cukurbietes. Uz 26. maiju jau izretināti cukurbiešu sējumi 3 hektāru platībā, nokultivēti — 10 hektāri. Cukurbiešu ravēšana un retināšana turpinās.

M. BĀLIŅŠ,
Pļaviņu paraugsaimniecības agronomis

Kvadrāti drīz zaļos

Ne tikai teicami mācīties, bet arī aktīvi piedalīties sabiedriskajā darbā. Šādu lozungu izvirzījuši mācību pēdējā ceturksnī Bērzgales astoņgadīgās skolas skolēni. Viņi palīdz kukurūzas sējā kolhozam «Stars», kur iesēja 2 hektārus kukurūzas, strādā arī Leimaņu un Mežgales kolhozos. Arī 26. maijā jau agri mazie talcinieki ar groziņiem rokās rosījās Leimaņu kolhoza kukurūzas sējai samarķētā laukā. Mazo, čaklo roku sētie kvadrāti lai zaļo jo kupli.

Mūsu korespondentu punkts
Kaļna ciemā

Doto vārdu pilda

Sēlpils astoņgadīgās skolas pionieri svinīgā līnijā par godu pionieru organizācijas 40. gadadienai, pieņēma saistības divgadē. Viena no tām — sarīkot 60 talkas šefības kolhozos. Pašlaik skolnieki jau 8 dienas strādājuši kolhozos. Tā kolhozā «Stars» iestādīti 7 hektāri kartupeļu, iesēti 1 hektārs kukurūzas. Daugavas un Sēlijas kolhozos iesēti 6,5 hektāri kukurūzas. Skolas kolektīvs ne tikai čaki palīdzēs sējas darbos, bet apņēmis piedalīties arī rušināmo kultūru kopšanā.

L. SMALCE,
Sēlpils astoņgadīgās skolas direktore

Iesēti 100 hektāri kukurūzas

Lai iegūtu augstu kukurūzas ražu, pie kam arī kvalitatīvi pilnvērtīgāku, kolhozā «Birži» šo kultūru sēj tikai kvadrātos. Kamēr laika apstākļi to atļāva, mehanizatori Alvis Berķis un Arvids Lazda, strādājot maiņās ar sējmašīnu SKGN-4 iesēja 25 hektārus kukurūzas. Taču 75 hektāri iesēti ar rokām. Pirms sējas kukurūzai paredzētajos laukos vienā virzienā iz-

dzina vadziņas mehanizatori Jānis Ašaks un Jānis Dambrāns. Laukus marķēja Dainis Vilciņš un Alberts Jaunzems ar zirgiem. Pēc sējas laukus piešūca, tā aizberot līdzdas.

Uz 26. maiju no plānotiem 150 hektāriem kukurūzas iesēti 100.

J. ERDLĀNS,
kolhoza «Birži» valdes priekšsēdētājs

Talkā nāk kaimiņu rajona skolēni

Nu jau vairākas pēcpusdienas kopsaimniecības «Laucese» laukkopji ar prieku uzņem mazos talciniekus — turpat blakus esošā kaimiņu Ogres rajona Sērenes ciema Talsiņu septiņgadīgās skolas audzēkņus. Rudenī viņi labi palīdzēja ražas novākšanā, bet šopavasār pieliek savu roku lauku karalienes sējā.

Pagājušajā gadā lauciesi kukurūzu bija sasējuši rindās, bet šogad visus 65 ha sēj tikai kvadrātlīdzdās. — Plānotajiem 400 cnt no katra hektāra jāiznāk, — spriež kolhoznieki. Ik dienas talkā ierodas 20—40 skolēnu. Dažās dienās viņi kvadrātos salikuši graudus vairāk nekā 20 hektāros.

Kukurūzas sēju sekmē arī laikus un rūpīgi sastrādātie lauki, kuros

ar saviem riteņniekiem marķē jaunieši mehanizatori A. Dreiblatš un J. Arts.

R. BIRZE

Šefi palīdz

Kolhozā «Komjaunietis» tūrumu karalieni palīdz sēt Sunākstes septiņgadīgās skolas skolotāju un skolēnu kolektīvs. Uz 27. maiju šefi iesējuši kukurūzu 8 hektāru platībā. Aktīvi piedalās talcinieku organizēšanā un sējā skolas direktors b. Viksna, skolotāji bb. Mežaraupe, Lakstīgala, Sietiņa.

Mūsu korespondentu punkts
Sunākstes ciemā

viss izsējamais mīstrs — 741 centners — netīrs. Uz viena kilograma šo sēklu konstatētas 300—950 gabalu nezāļu. Tas ir diezgan satraucošs fakts.

Mūsu saimniecību vadītāji pašu ne visai tikamā pieredzē pārliecinājušies par to, kādu jaunumu sagādā netīrā sēkla. Vai tad Vīpes kolhoza priekšsēdētājs b. Prokopenko un agronom b. Kuprāns neatceras, ka pagājušajā gadā izsēja nekondicionētu sēklu un ieguva vidējo ražu: miežiem 5,5 centneri, auzām 7,9 centneri. Tāpat arī šogad šī saimniecība nav mācījusies no agrākām kļūdām un sēj netīru sēklu. Tā, piemēram, mīstrs satur nezāļu sēklas 1300 gabalu kilogramā, auzas «Stendes mājās agrās» — kilogramā 540 gabalu nezāļu, griķiem — kilogramā 6000 gabalu nezāļu sēklu.

Līdzīgs stāvoklis izveidojies arī kolhozā «Dzintars», kur no visas sējai izlietojamās sēklas — 388 centneri sēklu ir netīras. Iepriekšējā gadā šeit, tāpat kā tagad, izlietoja zemas kvalitātes sēklu. Ar to arī daļēji izskaidrojama pagājušā gadā iegūtā vidējā graudaugu ražība, kas nepārsniedza 8,8 centnerus no hektāra. Netīra sēkla var tikai vairot nezāles mūsu laukos, mazināt ražas. Ieļģu sējas apstākļos tas būtu sevišķi nepiedodami un draud ar lieliem materiāla rakstura zudumiem.

DZ. VITOLA,
Jēkabpils rajona sēklu kontroles laboratorijas vadītāja

KOMJAUNATNES DZIVE

Arštata komitejas pirmie soļi

Pagājuši trīs mēneši, kopš Daudzeses ciemā izveidota un darbojas arštata komjaunatnes komiteja. Pirms dažām dienām tās locekļi kārtējā sēdē rezumēja pirmā darba plāna izpildi, pārsprieda pasākumus turpmākajiem trim mēnešiem.

Arštata komjaunatnes komitejā deviņi biedri, kas vada četru pirmorganizāciju darbu — kolhozos «Sarkanais partizānis», «Uzvara», Jēkabpils MRS Daudzevas iecirkni un Daudzeses astoņgadīgajā skolā. Komitejas pirmā sekretāra pienākumi uzticēti man, bet par otro sekretāru ievēlēja Daudzeses astoņgadīgās skolas skolotāju Skaidriti Čakstiņu. Lauksaimniecības sektoru pārzina komitejas loceklis kolhoza «Uzvara» šoferis un pirmorganizācijas sekretārs Gunārs Kārklīšs, masu politisko darbu vada šī paša kolhoza traktorists Valentīns Nikonovs. Masu kultūras darba sektora atbildīgā organizatore ir Jēkabpils MRS Daudzevas iecirkņa desmitniece Dzintra Orlina. Labs sportists ir kolhoza «Uzvara» agronoms Andrejs Rubenis. Viņam uzticēta sporta un fizikultūras pasākumu organizēšana. Komjauniešu un jauniešu vispārīgās izglītības jautājumus pārzina Zigrīda Cirse, bet komitejas uzskaites lietas kārtā kolhoza «Sarkanais partizānis» rēķinvede Vera Baikova.

Komitejas locekļu pienākumus sadalot, vadījamies nevis no tā vai cita biedra ienemamā amata un nodarbošanās, bet gan viņa paša vēlēšanās, interesēm un organizatora spējam. Šķiet, ka pienākumu sadalē nebūsim kļūdušies. Par to liecina arī pirmā darba plāna izpilde.

Viens no pirmajiem arštata komitejas veiktajiem pasākumiem bija masu politiskā darba pastiprināšana un uzlabošana ciema jauniešu vidū, antireligiķiskās propagandas izvērsšana. Katrā komjauniešu sapulcē organizējam politiskās informācijas par jaunākajiem notikumiem mūsu Dzimtenē un aiz tās robežām. Talkā aicinājam arī ciema lektoru grupas dalībniekus. Biedrs Nikonovs krietni papulējās, lai atdzīvīnātu politisko darbu jaunatnes vidū. Komjauniešu sapulcēs uztājas arštata komitejas sekretāres, lektoru grupas vadītājs Vladislavs Antāns un citi.

Labi apmeklēti un interesanti bija antireligiķiskajai propagandai vēltie vakari. Tos arštata komiteja organizēja kopā ar ciema lektoru grupu. Viens no tiem notika ciema tautas namā, otrs — Daudzevas dzelzceļnieku sarkanajā stūrī. Daudzeses astoņgadīgās skolas pedagogi iestudēja Andreja Upiša viencēlienu «Kad tas kungs paklausā». Lektoru grupas vadītājs biedrs Antāns bija sagatavojis interesantu referātu, kas atmasko kulta kalpu divkosību, lišķību, iedzīvošanās kāri un kropļīgo morāli. Starp citu, viņš kā ilustrāciju savam referā-

tam izmantoja arī «svētā Paisija» prāvu, kas nesen notika Jēkabpilī. Arštata komiteja enerģiski stājusies pie lauku jauniešu izglītības līmeņa paaugstināšanas risināšanas. Mūsu darba lozungs: — Katram lauku jauniešim vismaz astoņgadīgu izglītību! Pie Daudzeses astoņgadīgās skolas darbojas konsultācijas punkts. Savienojot darbu ar mācībām, šeit izglītību apgūst prāva grupa ciema jauniešu. Sogad astoto klasi beidz Daudzevas labības pieņemšanas punkta laborante Anastasija Bekasova, jaunie Rūta Ziediņa beidz devīto klasi un citi.

Ciema vēl ir daudz jauniešu, kas nav pabeiguši astoņgadīgo skolu. Par izglītības līmeņa celšanu nopietni jāpdomā Jēkabpils MRS Daudzevas iecirkņa desmitniecei Leonorai Petkevičai, šoferim Leonam Upītim, dzelzceļa remonta kolonas jaunajai strādniecei Ninai Buiņickai un citiem ciema jauniešiem. Arštata komiteja sastādījusi jauniešu sarakstus, kas nav pabeiguši astoņgadīgo skolu. Pašlaik komitejas locekļi veic pasākumus, lai šos jauniešus ieinteresētu turpināt mācības.

Daudz uzmanības veltījam arī lauksaimniecībai. Arštata komiteja organizē ciema komjauniešu un jauniešu palīdzību kolhozu rušināmo kultūru audzētājiem. Jēkabpils MRS Daudzevas iecirkņa komjaunieši kolhoza «Uzvara» šefības kārtā apkops un novāks hektāru cukurbiešu. Abos ciema kolhozos kukurūzu un cukurbietes kops Daudzeses astoņgadīgās skolas komjaunieši, pionieri un skolēni. Labu iniciatīvu parādījuši kolhoza «Uzvara» komjaunieši. Vīrs paredzētā uzdevuma katrs komjauniešs šeit apkops 0,3 ha cukurbiešu.

Jūnija beigās organizēsime ciema komjauniešu salidojumu. Tajā apbalvos komjauniešus un jauniešus pavasara sējas darbu pirmrindniekus. Jaunajā darba plānā esam paredzējuši vairākus svarīgus pasākumus gan ražošanā, gan kultūras dzīvē un sportā. Organizēsime jauniešu piedalīšanos lopbarības sagādes talkās abos kolhozos. Veiksime vairākus pasākumus, lai ciema mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi varētu ar panākumiem piedalīties rajona dziesmu, deju un orķestru svētkos. Mūsu sporta organizatori paredz sarīkot ciema spartakiādi vieglatlētikā un volejbolā. Esam iecerējuši arī kopīgi sarīkot ekskursiju uz brālīgās igauņu republikas galvaspilsētu Tallinu.

Sperti pirmie soļi sabiedriskajā komjaunatnes darbā. Tie rāda, ka arštata komiteja spēj veikt nopietnus uzdevumus, kļūst par labu palīgu komjaunatnes rajona komitejai jaunatnes komunistiskajā audzināšanā.

E. PETZĀLE,

Daudzeses arštata komitejas sekretāre

VĒRĪGS SKATS UN AUGSTS APZINĪGUMS

Ilgus gadus Līvānu stikla fabrikā strādā šķirotāja J. Sepkāne. Viņa nosaka gatavās produkcijas kvalitāti. Derīgās pudeles slīd pa konveijera lentu tālāk, bet tās, kurām ietrenētās un vērigās šķirotājas acis pamana defektu, plisumu vai citu bojājumu, viņa atlasa malā.

Attēlā: šķirotāja Jadviga Sepkāne pārbauda fabrikas galveno produkciju — pudeles.

PIEREDZES APMAIŅAI

Labāk strādāsi, vairāk saņemsi

Latvijas PSR Lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministrijas kolēģija izskatījusi Siguldas rajona Mičurina kolhoza izstrādātos kukurūzas un cukurbiešu audzētāju darba samaksas noteikumus, atzinusi tos par pareiziem un iesaka pieņemt arī pārējiem republikas kolhoziem. Samaksu par saražoto produkciju katrā kolhozā ieteicams noteikt atkarībā no izstrādes dienas vērtības vai arī no garantētās samaksas naudā.

Siguldas rajona Mičurina kolhozā šogad paredzēts par katru izstrādes dienu maksāt 90 kapeikas, un šī summa ņemta par pamatu darba algas aprēķināšanai. Kukurūzas un cukurbiešu audzētājiem darba samaksa tiek palielināta par 20 procentiem.

So kultūru audzētājiem noteikta šāda darba samaksa.

KUKURUZZAS AUDZĒTĀJU DARBA SAMAKSA

Par katru plānotās ražības robežās iegūto un ieskābēto kukurūzas zaļās masas centneru paredzēts maksāt 16 kapeikas un par katru vīrs ražības plāna ievāktu un ieskābēto centneru — 25 kapeikas. Zaļās masas daudzumu noteiks vienu mēnesi pēc ieskābēšanas.

CUKURBIEŠU AUDZĒTĀJU DARBA SAMAKSA

Par katru plānotās ražības robežās ievāktu cukurbiešu sakņu centneru paredzēts maksāt 70 kapeikas un par katru vīrs plāna ievāktu centneru — 1 rubli. Par katru plānotās ražības robežās ievāktu cukurbiešu lapu centneru, kas nodots izēdināšanai lopiem vai ieskābētas, maksās 23 kapeikas un par katru vīrs ražības plāna ievāktu centneru — 33 kapeikas.

Samaksu par iegūto produkciju kukurūzas un cukurbiešu audzētājiem sadalīs proporcionāli izstrādes dienu skaitam, ko viņi nostrādājuši, audzējot minētās kultūras. Avansus par izstrādes dienām līdz ievāktās ražas noteikšanai kukurūzas un cukurbiešu audzētājiem izmaksās tādos pašos apmēros kā pārējiem kolhozniekiem.

PRĒMIJAS KUKURUZZAS UN CUKURBIEŠU AUDZĒTĀJIEM

Par svarīgāko darbu veikšanu noteiktajos agrotehniskajos terminos un labā kvalitātē kukurūzas un cukurbiešu audzētājiem Mičurina kolhozā paredzētas prēmijas. Tās izmaksās tūlīt pēc šo darbu pabeikšanas.

KUKURUZZAS AUDZĒTĀJIEM

prēmijas paredzētas par diviem darbiem. Par kukurūzas iesēšanu laikā un labā kvalitātē, jā ir izveidoti pareizi kvadrāti un katrā ligzdā ir divi augi, kā prēmiju izmaksā 50 kapeikas par katru hektāru. Par rindstarpu labu apstrādāšanu un sējumu miglošanu vai apputināšanu, ja kukurūzas laukos iznīcinātas nezāles un saglabāti visi augi, kā prēmiju izmaksā 1 rubli par katru hektāru.

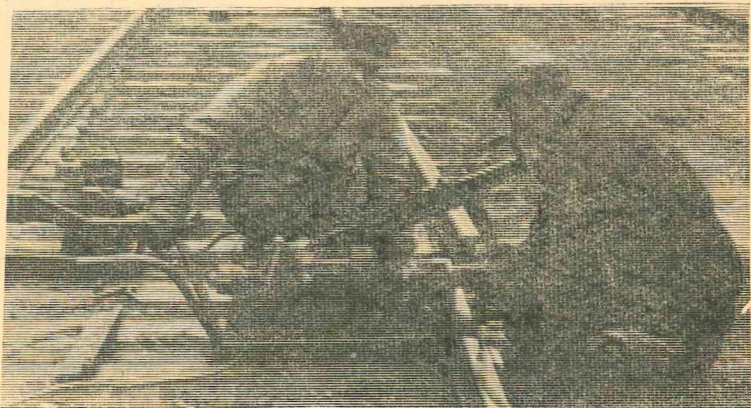
CUKURBIEŠU AUDZĒTĀJIEM

paredzēts izmaksāt prēmijā 1 rubli par katru hektāru, jo cukurbietes iesētas laikā un labā kvalitātē un labi sadīgušas. Par laikā izdarītu pudurošanu un retināšanu kā prēmiju izmaksā 25 rubļus par katru hektāru.

Šāda darba samaksas sistēma mudinās kukurūzas un cukurbiešu audzētājus laikā padarīt visus darbus un iegūt augstas ražas.

(LTA)

Semafora aicina tālāk

Dzelzceļnieki pārliecinājušies, ka garās slīdes ir izdevīgākas par isajām. Tāpēc vislabāk ir sametināt kopā divas slīdes, iepriekš nozāģējot to galus, kur nostiprina skrūves. Ja agrāk šādu operāciju vajadzēja veikt rokām, tad tagad talkā nāk motors.

Attēlā: dzelzceļa darbinieki O. Kauļiņš un N. Mikolovs kontrolē motoru darbību.

slīdāk? Viņam jāpalīdz. Lietains šogad pagādījis pavasaris, grūti klājas mehanizatoriem, laukkopjiem. Un Krustpils stacijas kolektīvs neaizmirst savu šefības kolhozu un sniedz tam palīdzību.

Strādāt labāk, ražīgāk cenšas dzelzceļa darbinieki. Un te viņiem talkā nāk jaunā tehnika. Stacijā arvien vairāk tiek ieviesti radioskāri ar mašīnistiem, dežūrtelpā jau stāvē pusautomātiskās bloķēšanas mehānismi, kas drīzumā aizstās veco aparātu.

Visur var atrast jaunas iespējas, jaunas rezerves. Tā, piemēram, blakus stacijai atrodas cukurfabrikas. Ierodas tur sastāvs ar kravu, bet fabrikas vārti aizvērti. Kamēr sazvānīsies pa telefonu, aiziet laiks. Un, lūk, grupa strādnieku iesniedza labu priekšlikumu — uzstādīt skaļruni pie cukurfabrikas. Dispečers tikai nokomandē: «Atvērt vārtus!», un sastāvs droši var virzīties uz priekšu. Tā tiks panākta ekonomija uz lokomotīvu, vagonu un strādnieku dīkstāves samazināšanas rēķina.

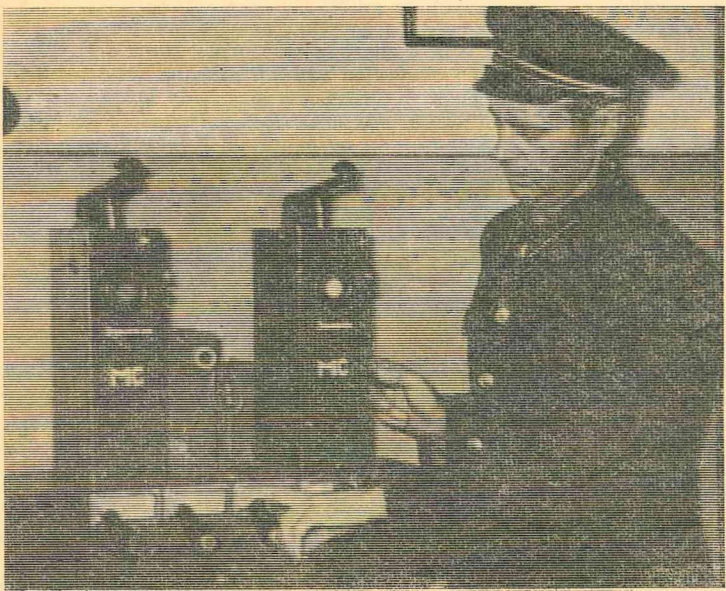
...Kad dodies ar vilcienu tālā ceļojumā, tevi pakāpeniski iemīdina

vienmuļā riteņu klaboņa. Kā ūdens lāses deldē akmeņus, tāpat šie šķietami vieglie grūdieni bojā slīdes, vagonus. Vai nevarētu atstāt izeju no šī stāvokļa? Var. Jāpagarina slīžu posmi. Tā arī dara Krustpils stacijā, kur sametina slīdes, un sāka šo derīgo lietu vēl pirms tam, kad šim jautājumam dzelzceļnieku apsūdzēja pieskārs N. Hruščovs.

Kā liels melns vaboļu šnācot lēni virzās manevra lokomotīves. Lokomotīve ... Jā, novecojusi tagad šī mašīna. Tā ir neekonomiska, jo tās lietderības koeficients tikai 6 procenti, pārējot uz naftu, — 7 procenti. — Patvāru tehnika, — mazliet nīcīgi par to izsakās stacijas priekšnieka vietnieks V. Korjajins. — Cita lieta — dizellokomotīve. Vesela elektrostacija uz riteniem.

Par to arī runāja Maskavā Vissavienības dzelzceļa darbinieku apsūdzēja, lai pārkārtotu tērauda ceļus uz elektrības vilktspēju. Tāpēc nebūs ilgi jāgaida, kad mēs varēsim sākt ceļojumu no mūsu pilsētas elektriskajā vilcienā. Tagad tā jau netāla nākotne.

I. JAKOVLEVS

Attēlā: stacijas dežurants Jānis Runcis pārbauda pusautomātisko bloķēšanu.

Nepieļaut agrotehnikas pārkāpumus

Vairākos rajona kolhozos un padomju saimniecībās pēdējā laikā novēroti rupji agrotehnikas pārkāpumi. Tie ir dažādi, bet visi draud ar lieliem ražas zudumiem. Tiesa, ka sarežģītie laika apstākļi — ilgstošais lietus — rada zināmas grūtības, toties lauksaimniecības speciālistu pienākums ir būt sevišķi modriem, vēlot visnopietnāko uzmanību agrotehnikas stingrai ievērošanai, sākas kvalitātei.

Labi zināms, ka kukurūzas sēkla pirms izsējas attiecīgi apstrādājama — kodināma ar heksahlorānu. Tomēr šo prasību neievēro kolhozos «Rīts», «Vīpe» un Seces padomju saimniecībā. Te augsne iekaisa ar heksahlorānu neapstrādāta sēkla.

Ļoti rūpīgi iestrādājama sēkla. Mitruma dēļ ir lietderīgi paaugstināt izsējas normu uz hektāru, lai katrā ligzdā būtu no trim līdz četriem graudiem. Kolhoza «Vīpe» vadītāji bez apdomāšanas samazināja izsējas normas mistriem par veseliem 40 kilogramiem uz katru hektāru. Laikam nenāksies pierādīt, kāds jaunums ar to nodarīts nākamajai ražai.

Laika apstākļi diktē, ka nedrīkstam pieļaut pārtraukumu lauku darbu ciklā. Jāgādā, lai pēc augsnes sagatavošanas tūlīt tiktu sēts, plaši lietojot paņēmienus, kas dod iespēju iesēt nepietiekami apžuvsu augsnē. Pirms sējas augsne katrā ziņā paseski uzirdināma un tajā pašā dienā apsejama. Arī sēkla iestrādājama sēkli.

Tā kā kukurūzu sakarā ar lietaino laiku vairākās saimniecībās sēj ar rokām, tad tikpat precīzi kā ar sējmašīnu jāizveido kvadrāti, lai pēc tam laukus varētu apstrādāt ar mehānismu palīdzību.

Sakarā ar novēloto sēju un pārlieko mitrumu augiem sevišķi bīstamas var būt pieļautās paviršības zemes sastrādāšana. So apstākļi tomēr nav ņēmis vērā kolhoza «Rīts» priekšsēdētājs B. Muļnieks. Gaudaugiem paredzētie tūmi te kultivēti ar smagiem diskiem, kaut gan augsne vārpataina. Smagle diski taču

sasmalcina sakņu nezāles, tādējādi tās vēl savairojot. Saimniecībā ir divi kultivatori, bet tie stāv neizmanto. Tikai nesen šeit sāka labot pieļauto kļūdu. Tagad tirumus apstrādā agregāts ar atsperecēm un cik-cak ecēšu kombināciju. Tam ir sava priekšrocība mitrajās augsnēs, jo tās negrimst.

Bieži vien mehanizatori pareizi nenoregulē cukurbiešu sējmašīnas. Ne vienmēr tās lemesiši pareizi nostādīti un nostiprināti vienādām dziļumam un vienādā attālumā kā savā starpā, tā arī attiecībā pret sējmašīnas gājriteņiem. Gadījumā, ja kāds lemesītis nedaudz novirzījies, iegūsim sējumu ar dažāda platuma rindstarpām, kas apgrūtinās mehānismu pielietošanu rindstarpu vēlākajā apstrādāšanā.

Cukurbiešu sējas ievilcināšana ir, bez šaubām, pats ļaunākais agrotehnikas pārkāpums. Kā zināms, sējas uzdevums vairākās saimniecībās joprojām nav izpildīts. Agronomiem un kolhozu priekšsēdētājiem vajadzētu šodien, rīt cukurbiešu izvietojumam atrast piemērotas un iekoptas augsnes, šini gadījumā atkāpjoties no iepriekš paredzētā sējumu izvietojuma plāna. Ikvienā saimniecībā atradīsies tādi lauki, kur cukurbietes tūlīt varēs sēt.

Neraugoties uz to, ka sēja ievilcinās, superfosfāts un kālijs kolhoza «Jāņupe» netiek uz arumiem izsēts. Pirmā brigādē superfosfāts sabērts uz lauka kaudzē. Šim laukam, kas domāts cukurbietēm, turpat vai katru dienu staigā garām agronomi b. Kovaļevskis, bet samierinās ar tādu nevīzību.

Agrotehnikas pārkāpumi ir brāķis ikviena agronoma darbā, bet arī kolhozu valdes un padomju saimniecību direktori ir pilnā mērā atbildīgi par visu agrotehniko pasākumu kompleksa izpildi.

J. KORNEVS,

kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes galvenais agronomis

Ar lielu atbildības sajūtu

23. maijā notika rajona zootehniku sanāksme. Par lopkopības produkcijas ražošanas rezultātiem un tālākā darba uzlabošanu ziņoja kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes galvenais zootehniks b. Grāveris. Piena un gaļas ražošanā rajons šogad atpaliek, piena kopprodukcija gan drusku pieaugusi, jo lielāks govju skaits. Taču šis pieaugums — 3 procenti ir ļoti mazs. Pašlaik piena ieguve dienā no govīm ir tikai 5 kilogrami jeb par 1,3 kilogramiem vidēji uz govi mazāk nekā pērn. Kaut gan ļoti izgaļusi ganas un daudzās saimniecībās atnesušās pāri par 30 procentu govju, piena ieguve nepiedodami zema. Tā, Lauceses kolhoza vidējais diennakts izslaukums tikai 2,8 kilogrami, «Asupē» — 3,6. Ļoti lielu jaunumu piensaimniecībai nodara ālavība, kas mūsu rajonā par 2 procentiem augstāka nekā republikā. Biedrs Grāveris uzsvēra, ka ir saimniecības, kuru vadītāji un speciālisti nevēlvi vajadzīgo vēribu mākslīgajai apsēklošanai, šo darbu uztic nekvalificētiem, bezatbildīgiem cilvēkiem, pat ignorē šo svarīgo pasākumu.

Ļoti liels trūkums lopkopības darbā, kā to pamatoti aizrādīja referents, ir tas, ka zootehnikai nestādā perspektīvi, dzīvo tikai šodienai. Ja zootehniks necinās par pilnvērtīgas lopbarības bāzes izveidošanu, viņam saimniecībā nav vietas. Zootehnikam jānosaka, kāda un cik lopbarības nepieciešams. Agronomi šoreiz ir izpildīti. Zootehniks absolūti nedomā par kultivēto ganību ierīkošanu, ko katras saimniecības vietējos apstākļos var ik gadus veikt 10—15 hektāru platībā. Ganības ir jākopj, jāmēslo, lai tās dotu gadā no hektāra ne mazāk kā 4000 barības vienību. Ja ražība zemāka, tās sevi neattaisno.

Pārbaudot apstākļus, ir redzams, ka vairumā saimniecību nav zaļā konveijera, zāli ved kilometriem tālu. Daža speciālista vienas dienas saimniekošanu apliecina arī zinātnes, tehnikas un pirmirindas pieredzes ignorēšana. Daudzās saimniecībās arvien vēl nedomā par lopu novietņu mehanizāciju. Pavisam neciešami apstākļi ir vairākās kūtiņās, kur cūkas tur pa vienai tumšos aizgaldos. Speciālisti nerisina jaūtājumus par cūku izvietojumu lielās grupās, kas ir ekonomiski izdevīgi. Tāpat nav kārtības arī daudz saimniecību mehanizētajās govju novietnēs. Citur gan uzsāks mehāniski slaukt, bet tagad to vafrs nedara, citur slauc slikti. Slaucējas neprot pareizi pielietot slaukšanas

agregātus, tādējādi nepilnīgi izslauc govīs, bojā aparātus. Vai tad kāds brinums, ka šais fermās ražotajam pienam ir zems tauku procents. Sliktākais tas, ka arī paši zootehniks nepārzina slaukšanas agregātus, to pielietošanu un tādēļ neapmāca slaucējas. Speciālisti šodien nes pilnīgu atbildību par savu ražošanas sektoru, un no viņiem arī vairāk piesīs. Nav jāizmirst vecā patiesība: ja gribi mācīt, vajag pašam zināt.

Sanāksmē runāja LKP CK partorgs kolhozu un padomju saimniecību teritoriālajā ražošanas pārvaldē b. Kaļāns. Viņš norādīja, ka daži speciālisti pavirši strādā, neiedziļinās lopkopības jautājumos. Lauksaimniecības speciālisti sevišķi atbildīgi par PSKP CK marta Plēnuma lēmumu izpildi. Zootehniku darbs pašlaik nav viegls. Taču, ja viņu dotos rīkojumus nepilda, vajag uzstādīt stingrākas prasības saimniecības vadībai. Par lopkopības produktu sagādes plāna izpildi atbildību nes zootehniks. Neretas, Zases padomju saimniecības, Asupes kolhozs nepilda valsts sagādes plānu tikai tādēļ, ka nav pietiekošā skaitā atstātas vienmētena vaislinieces, kā rezultātā nav nodrošināta sivēnu ieguves plāna izpilde. Ļoti speciālisti neizprot, cik svarīgi iepirkt vairāk telu, lai varētu izpildīt uzdevumu gaļas ražošanā.

Lopkopības produktu ražošanas kāpināšanā svarīgs stimulojošs faktors, kā to uzsvēra b. Kaļāns, ir papildmaksas lopkopējiem. Ne visur tās paredzētas vai arī, ja ir, tad nepilnīgi izstrādātas, kas neieinteresē lopkopjus. Darba apstākļi fermās vēl grūti, jo ne visas novietnes mehanizētas, tādēļ jo sevišķā vēriba jāvēlvi lopkopju darba stimulēšanai. Vajadzētu gada uzdevumu sadalīt pa mēnešiem un papildsamaksu aprēķināt un izsniegt reizi mēnesī.

Runājot par uzskatāmo agitāciju un sociālistiskās sacensības rezultātu popularizēšanu, LKP rajona komitejas sekretārs b. Podskocijs norādīja, ka daudzās saimniecībās tā pilnīgi atstāta novārtā. Lai kurā fermā iebrauktu, slaucējas nezina savas saistības, nevar pateikt mēneša plānu. Daudzās fermās nav izlikti redzamā vietā darba uzdevumi.

Par ciltisdarba uzlabošanu rajona saimniecībās runāja kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes vecākā zootehniks b. Pūgule un audzēšanas novada zootehniks b. Krujele.

Z. BĀBAKOVA

Labāko mehanizatoru vārds

Kaut arī no paša rīta list neliels lietus, kolhoza «Dignāja» izbrauca uz tūma traktorists J. Pastars. Traktoram DT-20 piekabināta jaunā kukurūzas sējmašīna. To pirmo reizi laidīs darbā...

Vēlreiz traktorists pārbauda visus sējmašīnas mezglus, apskata katru skrūvīti, kaut gan tās nesen jau pārbaudījis. Kolhoza priekšsēdētājs b. Fokinš un agronomi b. Zeltiņš vēlreiz uzmet acis instrukcijai. Pārbaude beigusies.

Lauku un attālumu, no kurienes uzsāks sēju, pārbaudīja un atzīmēja posminieks Jurgevičs. Var sākt. Sējmašīna strādā labi, gaudi birst precīzos kvadrātos. Arī brigadierim Silijam nav laika kavēties pie mašīnas, jādos uz lauku, kurā pēcpusdienā ieradīsies Ģipterānu

skolas skolēni sēt kukurūzu.

Neskatoties uz to, ka diezgan stipri miglo, kukurūza iesēta 8 ha platībā. Pie sējmašīnas paliek vēl posminieks J. Jurgevičs, traktorists J. Pastars, kuri jau gatavojas uz sakt sēt citu lauku.

A. PUSPURS,

Jēkabpils kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes inspektors organizators

DIENAS NORMA AR UZVIJU

Rušināmo kultūru sēja un kopšanā jau vairāku gadu ilga darba pieredze ir Mihailam Buko. Sopavasar kolhoza «Leņina karogs» šī traktorista rīcībā nodots traktors DT-20. Ar to viņš jau līdz 20. maijam bija apsējis vairāk nekā 30 hektārus cukurbiešu, 30 hektārus kukurūzas un 18 hektārus lauku pupu.

Lietainās dienas šopavasar stipri vien traucē sējas darbu ātrāku veikšanu. Tātad jāizmanto ikviena

labvēlīgāka diena, pat stunda! ... 20 maija rīts vēstīja bezlietus dienu.

Jau agrā rīta stundā mehanizatoru varēja redzēt rosāmsies ap savu traktoru un sējmašīnu, kaut līdz darba vietai — 4. brigādē — ar velosipēdu jānobrauc savi 7—8 kilometri. Drīz ieradās arī palīgs — laukopis Kazimirs Bonders. Saņēmuši sēklu, viņi sāka sēju. Lai mērstieple būtu pareizā noregulējuma, lai labi strādātu sējmašīna un kukurūzas laukā veidotos pareizi kvadrāti, rūpīgi sekoja gan mehanizators, gan viņa palīgs.

Strādājot līdz vēlam vakaram, izdevās apsēt 7 hektārus. Dienas norma bija paveikta ar lielu uzviņu.

Kolhoza 30 ha platībā apsēta kvadrātlīdzdās «Voroņežas-76» šķirnes parafinētā kukurūzas sēkla.

Palīgdarbos pie sējmašīnas strādāja arī kolhoznieki Zigfrīds Lipša, Osvalds Lasmanis, Jānis Gruntmanis un vēl citi.

Tagad mehanizators kukurūzas sēju turpina trešajā brigādē.

A. KRASTIŅŠ,

mūsu korespondentu punkta vadītājs kolhoza «Leņina karogs»

Attēls: traktorists Mihails Buko sēj kukurūzu.

Z. LIPSA foto

Lopkopju darba atvieglošanai

Barības sagatavošanas agregāts

PSRS Nemelnzemes joslās lauksaimniecības mehanizācijas un elektrifikācijas centrālajā zinātniskās pētniecības institūtā konstruēts agregāts, kas vienā stundā sagatavo 2,5 līdz 3 tonnas barības. To apkalpo viens cilvēks. Jaunais agregāts

apvieno vairākus procesus un darbojas nepārtraukti. Kartupeļus tas noskalo, atdala no tiem zemi un citus piemaisījumus un izsautē. Biezeni, ko izgatavo agregāts, sajauc ar noteiktu daudzumu koncentrātu, sienu miltu un skābarības.

Elektronu aparāts fermā

Sumu apgabala Uljanovskas rajona kolhoza «Zarja komunizma» sekmiņi pārbaudīti oriģināls aparāts piena reģistrēšanai fermās. Parasti govju kontrolslaukšanas laikā šim nolūkam izmanto speciālu spaini ar pludņveida piena mēritāju. Tas kavē govju mehānisko slaukšanu un to stipri ielīdzina.

Sumu elektronu mikroskopu un elektroautomātikas rūpnīcas inženieri sadarībā ar lauku racionalizatoru Trofimu Marčuku konstruējuši aparā-

Automatizēts cehs starpkolhozu fermā

Doņeckas apgabala Amvrosijevkas rajona Blagodatnajas ciema starpkolhozu cūkkopības fermā sekmīgi pārbaudīts automatizēts barības cehs. Tas iekārtots pēc Donbasa valsts šahtu projektēšanas institūta darbinieku projekta. Vēlāms dot savu ieguldījumu lauksaimniecības attīstībā, kalnu inženieri izstrādāja mašīnu un mehānismu kompleksa tipveida shēmu. Šis mašīnas un mehānismus no attāluma varēs vadīt viens operators. Jaunajā automatizētajā cehā sagatavo barību sešiem līdz desmit

tūkstošiem cūku. Tās kopj tikai 5 cilvēki.

Automatizēšanas savu kravu izgāz bunkuros, no kurienes barība pa veselu konveijeru un sīļu sistēmu nonāk apstrādāšanas vietās: kukurūzas vāļi — drupinātājā, skābarība — mašīnā, kas to pārstrādā pastā, saknes — skalotājā un sasmalcinātājā. No turienes barību nogādā bunkurā dozētājā un beidzot sūtinašanas katlā un maisītājā. Pēc tam barība tiek nogādāta cūkām. Centrālās sūkņi ātri pārsūknē desmit tonnu gatavo barības maisījumu.

Inkubators „Majak“

Inkubatora «Majak» pirmā pārbaude ir devusi ļoti labus rezultātus. Šai mašīnai ir principiāli jauna konstrukcija. Tā vienā laikā inkubē visas tajā ieliktais olas. Inkubatoram «Majak» ir nelieli izmēri un mazs tilpums (13.500 olu). Taču tajā var uzreiz

iegūt lielu daudzumu vie- na vecuma cāļu.

Jauno mašīnu konstruējuši un izgatavojuši Inkubatoru un putnkopības centrālās eksperimentālās stacijas konstruktoru biroja speciālisti.

(TASS)

Rakstnieki pie skolēniem

Nesen Līvānu 1. vidusskolā notika sirsni- ga tikšanās ar vairā- kiem mūsu rakstnie- kiem un dzejniekiem. ... Kad izskanēja zvans no pēdējās stun- das, visi pulcējās uz- postajā skolas zālē. Klātesošie silti sveica savu novadnieku rakstnieku J. Niedri, dzejniekus A. Skalbi, V. Alatircevu un J. Vanagu.

Ar interesi visi klau- sījās A. Skalbes stāsti- jumam par braucienu uz Kazahiju un Vidusāzi- ju. Dzejnieks nolasīja arī vairākas dzejas, kā «Ražots Kazahstānā» un vēl dažas, kas vel- tītas šai auglīgajai ze- mei, ko pārveido cil- vēki. A. Skalbe iemīlo- jis arī kazahu akina Džambula Džabaje- va daiļradi un veltījis tam dzejoli «Mums vēl laika daudz».

Tad runāja dzejnieks V. Alatircevs, kas kopš pēckara gadiem savu dzīvi saistījis ar mūsu republikas gal- vaspilsētu Rīgu. Dzej- nieks rūpīgi pētījis materiālus par V. I. Leņina braucienu uz Rīgu 1900. gadā, ticies ar vadoņa laika un ciņu biedriem. Sai tē- mai viņš veltījis dze- joli «Leņins Rīgā», kura fragmentus dzej- nieks nolasīja tikšanās dalībniekiem.

Draudzīgu aplausu sveikts, vārdu ņem no- vadnieks Jānis Nied- re, kura dzimtene ir Līvāni, tagadējais kol- hozs «Dubna». Viņš nolasīja savu jaunāko stāstu «Odens tek». Šim darbam ierosmi rakstnieks guvis brau- cienā uz Ēģipti. Viņš stāstīja arī par atbil- dīgo rakstnieku darbu, nākotnes plāniem.

J. Vanags savus darbus veltīja mūsu mazajiem lasītājiem. Viņš nolasīja stāstus «Salmu klēpis», «Krū- mu dakteris» un «Vi- rišķība». Atbildot uz skolnieku jautājumiem, J. Vanags pastāstīja par balādes «Liepnas kauja» un stāstu «Upe kūp» tapšanu.

Iepriecināt viesus gribēja arī skolēni. 7. klases skolniece R. Lo- vāne nolasīja A. Skal- bes dzejoli «Zemes viskrāšņākais zieds», bet fragmentus no J. Niedres darba «Piecu korpusu kamerās» la- sīja 11. klases audzēk- ne L. Trakša.

Noslēgumā vidus- skolas audzēkņi vie- siem sirsniņi pateicās, pasniedza ziedus.

Z. KALVĀNE,
Līvānu korespondentu
punkta locekle

Astongadīgo izglītību — strādājošiem

Mūsu valstī tautas izglītības sistēma veidota tā, lai arī cilvēki, kas aizņemti ražošanā, varētu dar- bu apvienot ar mācībām.

Jēkabpils 1. vispārīgizglītības vakara vidusskolā vidējo izglītību apgūst ap 150 jaunieši. Taču līdz šim tā nevarēja apmierināt visu pilsētas iestādes un uzņēmumos strādājošo vēlēšanos mācīties, jo skolā ir tikai 6.—11. klases.

Jēkabpils uzņēmumos un iestādēs ne mazums tādu cilvēku, kam bēr- nība un jaunība pagājusi bargajos kara, vācu okupācijas un pēckara gados, kad daudzi jaunieši nevarē- ja mācīties. Tagad viņi varēs saisi- nāt laika iegūt astongadīgo izgli- tību, jo ar jauno mācību gadu Jē- kabpils 1. vispārīgizglītības vakar- skolā būs saīsinātās apmācības kla- se.

Sajā klasē uzņems tikai pieaugu- šus cilvēkus ar dzīves un darba pieredzi: kvalificētus strādniekus, demobilizētos karavīrus, māsai- nīces, darba pirmindniekus, akti- vistus, kas beiguši vismaz 4 klases. Mācību programma saīsinātās ap- mācības klasēs prasa lielu neatlai- dību, disciplinētību, augstu pienā- kuma apziņu, jo pusotrā gadā jā- apgūst 2—3 klašu kurss.

Mācības notiks krievu un latvie- šu valodā (ja pieteiksies pietie- kams skolēnu skaits) četras reizes nedēļā vakaros.

Skolas vadība lūdz pieteikties audzēkņus šajā klasē līdz 15. jūni- jam, lai varētu dot norādījumus par sagatavošanos jaunajam māci- bu cēlienam, apgādāt ar mācību grāmatām.

Izmantojiet iespēju iegūt izgliti- bu!

V. NAGLE,
skolas mācību pārzine

DARBA LAUDIS IEROSĪNA

Pēdējos gados jēkabpīlieši sāku- ši vairāk rūpēties par savas pilsē- tas skaistumu: nozuduši izlauzītie žogi gar ielu malām, dodami vietu dzīvžogiem, tiek asfaltētas galveno ielu ietves. Taču daudz ko vēl var vēlēties.

Nepievilcīga izskatās dažu Jē- kabpils veikalu un kiosku apkārtnē. Piemēram, Brīvības ielas galā pie mēbeļu fabrikas nesen uzcēla jau- nu, modernu veikalu, blakus atvēra bufeti ar ēdnīcas filiāli, asfaltēja laukumu pie veikala, atstājot vietu apstādījumiem un košuma krūmiem, uzveda melnzemi. Bet pēc tam visu pameta. Pagājušo vasaru veika- la priekšā puķu vietā auga nezāles. Veikala un bufetes apkārtnē tagad

VELTE RĪGAS PIONIERIEM

Teicamu velti saņēma Rī- gas pionieri savos svētkos — pionieru organizācijas 40. gadadienā. Rīgā, Kirova ielā, viesmīgi atvēra durvis plāt- ekrāna kinoteātris «Pionie- ris» ar 650 vietām.

Attēla: jaunais kinoteātris «Pio- nieris».

L. PANTUSA (LTA) foto

Audzinām rītdienas cilvēkus

Pēc dažām dienām svinēsim Starptautisko bērnu aizsardzības dienu. Tie ir svētki, kad visas ze- mes tautas sakļauj rindas ciņā par savas nākotnes laimi. Protams, padomju zemes bērni ir laimīgākie zem saules, jo viņi bēr- nība ir gaiša un saulaina. Par jau- no pilsoni pie mums rūpējas jau kopš pirmās dzīves dienas. Uzaud- zināt krietnus cilvēkus ir vi- su uzdevums: vecāku, sabiedri- bas, pirmsskolas bērnu iestāžu, sko- las.

So patiesību sava darba pamatā esam ņēmuši arī mēs — Viesītes pilsētas bērnudārza darbinieki.

Kamēr mātes strādā, viņas droši uztic savus mīļus bērnudārza au-

dzinātājam, kas savus uzdevumus veic no visas sirds. Bērnu rotaļas saistītas ar mācībām, zināmām praktiskām iemaņām, kas dod iegū- vumu jaunā cilvēka attīstībā. Mā- cības galvenokārt organizētas at- sevišķās grupās un notiek atbilstoši bērnu vecumam.

Jaunākajā bērnu grupā pats sva- rigākais ir attīstīt valodu. Arī vi- dējā un vecākā grupā šo darbu turpina. Bez tam bērnus apmāca zīmēt, veidot rotaļlietas no papīra un cita materiāla. Nav aizmirsta arī bērnu muzikālā audzināšana, sevišķu vērību veltījot tiem, kuru kopējā muzikālā audzināšana ne- veicas — vērojams dzirdes trū- kums, pirkstiņu neveiklība uz kla-

vīeru taustiņiem un citi iemesli. Sajā ziņā tieši individuālā apmāci- ba dod labus panākumus nākoša- jiem skolniekiem un tāpēc visi bēr- nudārza audzēkņi iemīlojuši mūzi- ku.

Ikdienā bērni apgūst arī vienkār- šākās darba iemaņas — paši ap- gērbjas, uzklāj gultnas, mācās pa- reiži uzklāt galdu, rūpējas par au- giem un dzīvniecītiem — jūras cū- ciņām, trusiņiem, ezīti. Tādās ik- dienas rūpēs bērni mācās mīlēt dar- bu, būt biedriskiem un čakliem. Vi- ņiem nav svešas kolektīva interes- ses. Šiem faktoriem ir liela nozīme komunistiskās sabiedrības cilvēka augsme.

Mīļi un gaidīti viesi mūsu bērnu- dārzā ir Viesītes vidusskolas pio- nieri, kuri pionieru vadītājas b. Vi- tolas vadībā sevišķi rūpējas par bērnudārza audzēkņiem, palīdzēda- mi viņiem rotaļās, praktiskā darbā un mīklu minēšanā. Jaunie jēkab- pīlieši saviem mazajiem draugiem izga- tavojuši rotaļu klucīšus, mēbeles lēlēm, dažādas rotaļlietas.

A. LAPINA,
Viesītes bērnudārza vadītāja

Pie grāmatām, draugi!

Jaunieši, kas strādā tiešā ražo- šanas darbā kolhozos, padomju saimniecībās, rūpniecības uzņēmu- mos, var iegūt izglītību vakarsko- lās un neklātenes vidusskolās. Si- nī mācību gadā Jēkabpils rajonā neklātenes ceļā izglītību iegūst ap 300 jauniešu, 15 no tiem beigs pil- nu vidusskolas kursu.

Līdz šim visiem jauniešiem nebī- ja dota iespēja apmeklēt neklātie- nes punktus, jo tie bija organizēti tikai pie dažām rajona skolām. Ar jauno mācību gadu šādi punkti dar- bosies katrā septiņ-, astongadīgajā un vidusskolās. Jauniešiem jāpie- sakās pie tuvāko skolu direktoriem līdz mācību gada sākumam, iesnie- dzot izglītības dokumentus un izzi- ņu no darba vietas. Jāatzīmē, ka pie astongadīgajām skolām būs ie- spēja neklātenes ceļā iegūt arī vi- dējo izglītību. Tātad, pie grāma- tām, biedri!

G. SKUDRA,
Jēkabpils rajona neklātenes
nodaļas vadītāja

Mazas problēmas

izskatās nožēlojama: melnzeme iz- braukta un iztriepta pa trotuāru, jo maizes un citu produktu pieve- dēji brauc pāri ietvei un asfaltēta- jam laukumam līdz pašam veikala durvīm. Iestādītie kociņi veikala apkārtne aplauzti.

Uzpošanas darbos labprāt palīgā ietu arī šī veikala tuvākie pircēji, bet jāsāk darbs taču pašiem sai- mniekiem — veikala vadībai.

Pagājušo pavasari pabeidza as- faltēt Brīvības ielas viena gala iet- ves. Dažu māju īpašnieki un ir- nieki preti savām mājām kopj dzīv- žogu, atjauno to, uzirdina zemi, pat iestāda daudzgadīgās puķes, bet preti citām mājām kociņi un

krūmi izmīdīti, aplauzti. Vajadzētu namu pārvaldei uzdot par pienāku- mu īrniekiem un individuālo māju īpašniekiem kopt ielas apstādīju- mus preti savām mājām. Tad mūsu pilsēta kļūtu vēl skaistāka un pati- kamāk būtu dzīvot pašiem. Bez tam cilvēki mācīsies saudzēt un cienīt citu darbu.

Jēkabpīliešiem godu nedara arī vasaras bufete — paviljons pie ve- terinārās aptiekas. Tas, protams, labi, ka te var nopirkt limonādi, dažreiz, tiesa — ļoti reti, kefiru vai pienu, saldumus, bet slikti, ka te pārdod arī reibinošus dzērienus. Sestdienās un algas dienās te ne- trūkst piedzērušo, kas zvilnē bufe- tes aizmugurē.

Interesanti, kā to neredz Jēkab- pils patērētāju biedrības priekšse- dētājs Līvīncuks, kas dzīvo turpat netālu?

V. NAGLE

* * *

Redakcijas piezīme: ievērības cie- nīgi ir jēkabpīlieši V. Nagles iero- sinājumi, kas noteikti radīs plašu atbalsi citu iedzīvotāju vidū. Lie- kas, sīkas problēmas, bet tās no- teikti jāatrisina tuvākajā laikā kā patērētāju biedrības savienībai, tā namu pārvaldei. Tas nāks par la- bu kā pilsētai, tā iedzīvotājiem.

Sarakstīšanās ar lasītājiem

bb. Obelītim, Leitānam, Ciemiņam
PĻAVIŅAS

Savā vēstulē redakcijai Jūs iztei- cāt vēlēšanos, lai ierīkodu autobu- sa pieturas vietu Daugavas ielas un Pļaviņu—Selgas ceļa krustoju- mā. 30. ATK vecākais dispečers

b. Māliņš paskaidro, ka pieturu ie- rikos ar šī gada 30. maiju. Jaunā pietura būs ļoti izdevīga kā skol- niekiem, tā arī pieaugušajiem.

Redaktora v. Ž. TILTIŅA

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūp: redakto- ram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādnie- kiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi—7, Krustpils centrālās abonen- tiem — Krustpils 353. Redakcija: Jēkabpīlī, Brīvības ielā 212.

«Padomju Daugava» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориально- го производственного колхозно-совхозного управления.

NUODĀKUMS PASTA

Šis nedēļas redakcijas pastā at- kal prāva kaudze mūsu lasītāju vēstuļu. Vairākās prieks par noti- kumiem rajonā, citās — rūgtums par trūkumiem un pavisrībām.

Lūk, pateicība iejutīgajiem auto- transporta darbiniekiem, ko iesūti- jusi jēkabpīliete E. Kļaviņa. Vēs- tules autore raksta, ka 20. maija rītā pie pilsētas stadiona viņa nav uzņēmis autobuss Jēkabpils—Ābeļu bērnu nams, lai gan pacēlusi roku un autobusā nav bijis neviena pasažie- ra. «...Nezināju, ko lai iesāk, jo Raiņa kolhozā vajadzēja noteikti ierasties. Tūlīt nāca otrs autobuss, kas gāja uz Sēpili. Tas mani uz- ņēma. Kad kasīere T. Degtjarova uzzināja, ka es neklāju iepriekšē- jā mašīnā, viņa un šoferis J. Prod- nieks apsolija to panākt. Tā arī notika. Drīz es pārsēdos man va- jadzīgajā autobusā un laimīgi no- kļuvi galā. Izskatu sirsniņu pateici- bu šiem autotransporta darbinie- kiem par siltu un atsaucīgu sirdi. Jāvēlas, lai tādu būtu vairāk,» rak- sta E. Kļaviņa.

Atašienes vidusskolas vecākā

pionieru vadītāja E. Grinberga mums raksta par to, kā viņu — Jurija Gagarina pionieru vienība atzīmējusi savu svētku dienu. Te bija ieradusies arī ciemiņi no Ma- donas rajona Mētrienas pamatsko- las, mūsu, Nārtas, Trošku skolu pionieri un oktobrēni, Jēkabpils 2. vidusskolas komjaunieši. Svinības piedalījās arī pārstāvi no Atašie- nes padomju saimniecības, ciema padomes. Risinājās draudzīgas spē- les sportā, bet pionieri I. Krēslīņa un A. Blūms stāstīja par saviem iespaidiem, Valmieras rajona Ko- cēnu astongadīgajā skolā tiekoti- es ar kosmonauta J. Gagarina māti. Pašdarbnieki rādīja savu māku, ap pionieru ugunsgrūku ilgi skanēja bērnu balsis.

Atkal pienākusi vasaras sezona. Ielās parādījušies neiztrūkstošie saldējumu kioski. Diemžēl, to iz- skats nebūt neiepriecina, tikai no- māc pilsētas seju. Par to raksta pilsonis A. Kārklīšs. «...Daudzi saldējuma kioski ar nobālušu, no- skrambātu krāsu, bet paši pārdevē- ji šajās «būdās» var izdarīt tikai